

עין משפט
גד מצות
סג:

[illegible]

55 תוספות

שמיקה דפ"י ואומר ר"מ דיש לחלק
צ"ן איכא דמחזקת אמינה ליהיבא
דלא מחזקת אלף שמיקה:
[ורא] שותרי: ויליבא למימר מלמדן האב
הייט קודם שמינה ^לשמלמדן משמע
לאחר שמינה" הכי פריך וסא שיקו ומאי
האני ליה מן בחרין? ת"י
[ורא] מוקיטין בחרין תנאי: דלא כר"י
בפרק התפקיד ^אמ"ז מצינן: ת"י
כיון דאיכא חד בחריה ארתותי
מירתת: ואע"ג דע"כ איכא
חד מיניין דמשקר ויהו אסור שימש
מחירא לנפוק: ומיהו גט:

תום' ר"י הזקן

רחמנא נקטנא ממיר הימניה רחמנא
 ויילא קטלה ממיר היכא דאכא
 עדס מיהו לאיסורא הימניה רחמנא
 כדכתיב אח בתי נחתי לאסי:
וילא לעושמי ה' מיהא היס ממיר דרב
 פלג לעשמיא אח מסתמא דרב
 אפי לא פלג אמתעתיא דלקנא (דאשמיא
 לא הימנא) ולמכות ולעושין אין להאמני
 טפי משמיניא: פ"י
בני זה בן י"ג שנה ויום אחד. פ"י
 בקוננו דמירי שביבא ד' ב'
 שערות ואפ"ה זריכין אנו לידע
 שמוי שברי שנים בלא שערות אנו
 מועילין עד ל"ו שנה דהיינו רוב
 שמועילין. פ"י
 אפני י"ג שומא וניהו (ואפ"כ קאמר
 הכא גמרא דלמכות ועושנים אינו
 זמנא פ"י) ולמכות היכא דלא התרו
 לו ולעושין היכא דהתרו לו וקסה
 (ד"א) כל השנים הבאות לפנינו
 למתן היאך יתלוזו אע"ג שיש להם
 סימנים כיון שאין אנו יודעים שנומיהם
 לא מהני דשמא היכא קטן ואיכא
 דפרסה (ד) דמשמע ולא קטן ולא
 הנאשים הבאות על העריות היכא
 הן נהרגים ואע"ג שיש להם שערות
 מ"מ אין אנו יודעים שנומיהן ושמא
 הם קטנים ואור"י דאי איכא
 רבוי

יבוי

רס שישחוק בשעת שמיעה
היינו שלא ימחה דבסמוך
שמה ימחה אח"כ (פ) ויבטל
ההאמר וה"פ דמחני' רנ"ה

האומר פרק שלישי קידושיין

ר"ע"מ שישפוק. כשישמע. ר"ה
ר"ה שמיחה: וזא שפיק לי
אבא. הך סיפא דקמני מלמד
ד"ע"מ שלא ימחה וכל במה ד

על מנת שישתקו אבא אימא סיפא מת רבן
מלמדוין את האב לומר שאינו רוצה אמאי
והא שתיק אלא אמר לה על מנת שלא
ימחה אבא רישא בחד מעמא ומציעתא
וסיפא בחד מעמא א"ר ינאי אין אמר ריש
לקיש ^בש"מ ^לדרבי ינאי רחקין ומוקמינן
מתני' בברי מעמא ואליבא דחד תנא לוי
מוקמינן בברי תנאי ובחד מעמא רב יוסף
בר אמי אמר לעולם חד מעמא הוא ומאי
על מנת שירצה אבא ע"מ שלא ימחה אבא
מכאן ועד שלשים יום: **מתני'** קדשתי
את בתי ואיני יודע למי קדשתיה ובא אחי
ואמר אני קדשתיה נאמן זה אמר אני
קדשתיה וזה אמר אני קדשתיה שניהם
נותנים גט ואם רצו אחד נותן גט ואחד כונס:
גמ' אמר ר' ^בנאמן ליתן גט ואין נאמן
לכנוס נאמן ליתן גט ^באין ארם חוטא ולא לו
ואין נאמן לכנוס אימא צרו חוקפו רב אסי
אמר ^באף נאמן לכנוס ומורה רב אסי
באומרת נתקדשתי ואיני יודעת למי נתקדשתי
ויבא אחד ואמר קדשתיה שאין נאמן לכנוס
תנן רצו אחד נותן גט ואחד כונס תיובתא
דרב אמר לך רב שאני התם דכיון דאיכא
אחד בחדיה איריותי מירתת תנאי כוותיה
דרב אסי ^בקדשתי את בתי ואיני יודע למי
קדשתיה ובא אחד ואמר קדשתיה אף נאמן
לכנוס ^בכנסה ובא אחר ואמר אני קדשתיה
לא כל הימנו לאוסרה עליו האשה שאמרה
נתקדשתי ואיני יודעת למי נתקדשתי ובא
אחד ואמר אני קדשתיה אין נאמן לכנוס מפני
שהיא מחפה עליו איבעיא להו מהו לסקול
על ידו רב אמר ^באין סוקלין ורב אסי אמר
סוקלין רב אמר אין סוקלין כי הימניה רחמנא
לאב לאיסורא לקטלא לא הימניה רב אסי
אמר סוקלין לכולה מילתיה הימניה רחמנא
לאב אמר רב אסי ^בומדינא באומרת
נתקדשתי שאין סוקלים ואמר רב אסי הני
שמעתתא דידר מרפסן איגרי השתא ומה
במקום שאם בא לכנוס כונס אמרת סוקלים
מקום שאם בא לכנוס אין כונס איני דין
שסוקלין ולא היא לאב הימניה רחמנא
לדידה לא הימניה ורב חסדא אמר אחד זה
ואחד זה אין סוקלין ואודא רב חסדא למעמיה
דאמר רב חסדא בני זה ^בכ"ן תשע שנים ויום
אחד בתי זו בת ג' שנים ויום אחד נאמן
לקרבן אבל לא למכות ולא לעונשין תניא
כוותיה דרב חסדא ^בבני זה כן ^בג' שנה
ויום אחד בתי זו בת י"ב שנה ויום אחד
נאמן

1

רבות גגין ועליהם כלומר ק
ים וכונם אלמא לא מחזיקין
אין דונם. כגון שאמרה נ
אנו יודעים למי אין דין ש
וי: לאב סימנים. הלכך כ
אלה הוא דשיתא לנפשה חת
את הבן ליענש על פיו ל
יחלה לחייב גדול הבא ע
נאמן הוא לקרבן לנגז:
משך של כל המצות אש
לואם הציאו שמי שערות

מדרי ינאי. דאוקמי כדאסיק המקשה
 נר ע"מ שירצה (ס) שישתוק ומי ששנה
 מר אין משמע. (ו) כתב ר"ש ומאי על

אז ששחק בשעת שמינה מקודשה. וזו
 וזו קידושין: **אלא ע"מ שלא ימחה**
לא מתוקמה כירשה ע"מ שישתוק **אלא**
 וזו עקר להו שהרי לא קבע זמן למחאה
 דירשה ליה לאוקמה בכי רל"ז מחי
 זה והאב והאב יש בידו למחות לעולם
 דליו בלא קידושין לעולם ועל כרחק
 הכי קמי ע"מ מנה שישתוק **אלא**
 שחק סרי וזו מקדשה לא שחק **אלא**
 מיחה לאחרי אינה מקדשה ואם אמר
 ע"מ שלא ימחה **אלא** מה האב עד
 שלא מיתה הרי זו מקדשה אבל כל
 ימי חייו אינה קידושין מה הרי
 מלמדן וכו': **ולא מוקמינן בכי**
תנאי לאוקמי באומר על מנה
 שירש **אלא** בדקמי ומי ששנה זו לא
 שנה זו ובתשמישות לשון קמיסלג
 שנה דרשה סבר לשון שמיחה הוא
 וכיון ששחק חלו קידושין מיד ומנה
 דסיפא סבר לשון לא ימחה הוא
 ואינה קידושין עד שמיחה: **ומאי**
ע"מ שירש ע"מ שלא ימחה ובשכר
 זמן למחאה הלכך רשע האב שצביו
 שלשים ולא מיחה הרי זו מקדשה
 לא רשע שמיחה תוך שלשים אינה
 מקדשה מה האב בתוך שלשים
 מקדשה דאמר' מן מלן מהי מה
 הן בתוך שלשים מלמדן את האב
 כו': **מתני'** שנים ופוטין גט.
 להחירה לאחרים: **גמ'** אמר רב.
 דהן נא אחד ואמר לא יקדשה
 זמנן יקטן קמח דזמנן שמיחה
 עליה שהוא קידשה וגיעו גט: **שלין**

אדם חוטא. בדבר שאינו נהנה ממנו
להחיר אשת איש חנם: **אף** האב
לנעם. ללא חציף למימד לפני האב
שקבל קידושין אני הוא דמירחת
למא מכחיש ליה ואמר ידענא ללא
אני יבמה לי קידושין: כיון דאיכא
אמר כהדיה. שאומר אני קדשתימה
מירחת מעיקרא שמה יכיר האב
שחזירו קידשה ולא הוא והאי קושטא
אמר ושנענדו שיכחש ירא לנעמה
וחתן גט: **קידשתי אה** כחמי
והוא לא ידע לתי: **אף** לנעם.

דמירתה דאב ודאי לא יתפס עלי
אכל האשה שקבלה קידושין ואינה
עודת ממנו ונא אחד כ"ו לא מירתה
ידוע הוא שהאם מחפס עליו ותמנה
כ"ד ויתכנס אל הבן לומר עוד
אני הוא: מהו לטקול על ידו. של
האב כלומר על פיו אם אמר קדשתי
את בני ונא קידושין אבן לבן לפניו
ויחנה מהו להחזיק על פיו כדן
וערס המזוהרם ולסוקל: כי
הימניה דתמנא לאב. אם בתי נמתי
לאיש הזה (דברס כ"ג): **א"יורה**
לאוהרה על כל העולם: **באוהרה**
נתקדשתי. ויחנה ואח"כ שאלן
קולין אותה על פיה ואח"כ שהחזיקה
עמהם וקדם הוונט בחזותה ארוסה

תוס': השם במקום שם כה. האומר שנחמיר עליה לאוסרה על זה אחינא וכו' עליה לאוסרה למי שבה ואמר אני יב אסי קא מסיק לפתחה ואומר ולא וקלין ופענין דמי נפשי לא קטלינא שחמיר שמחיר עליו ונפשי לא מירחת: ביאחו ביאה לחייב אחת מן העריות וכו' אס י' עדים שהיא בת ג' וכן אס ב' עליה מיד: בן י"ג ובת י"ב וי' הם גדולים לכל דבר אבל קודם ואין נעשין בכל על שום עברה: ולהמיר

שמעון ות"ק, ת"ק סבר ע"מ שישתוק משמע, ור' שמ

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

גמ' באסן לייזן גמ. עין
 ניי פייב דינמות דף לט
 ע"כ:

מוסף ראשון

אין אדם חוטא ולא לו.
להריות בשביל אחר לא
יחטא (שורין ב"ג).

תוס' ר"י תוקן (הפסד)

מנת שירצה שלא ימחה כשקבע זמן למחאתו, ורצה האב מקודשת שלא מיחה תוך ל' יום, לא רצה שמיחה תוך ל' יום, מלמדן האב, שימחה תוך ל' יום, משמע דרב יוסף סבר בעל מנת שרצה שלא ימחה משמע, ואית דגוסי מאי על מנת

[illegible]

אחרים עד שמת ארואסר
מקורשת עד שישמע וישתוק.
כתובות עג, ב] איכא אמורא
עזר סבר